

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LUCEBERT

**APOKRİF
ALFABESİZ İSİM**

160.
Kilometre

“Lucebert, coşku ve azimle inancını yayan, hayretler içinde bekleyen halklara kanayan bir sesle mesajını ileten ve mesajı tam olarak anlaşılmasa bile hayati bir önem taşıdığından kimsenin kuşku duymadığı bir peygamberdir. Onun sesinin önüne geçilemez.”

Ilja Leonard Pfeijffer

“Lucebert, şiirin her geleneğıyle bağlantısını koparmış, şiirlerinde duyguları tanımlamak yerine insanı hayrete düşüren bir imge ve güçlü bir ritimle sözcükleri çağrıştırmayı ya da çarpıştırmayı seçmiştir.”

Hollanda Edebiyat Müzesi

“Lucebert sadece eserin değil, eseri üretenin de tutarlı olması gerektiğine inanır. Ona göre eseri üretenin, kendi standartları ölçüsünde, gözler önüne sermesi gereken şey mükemmellikten öte mutlak bir içtenlik olmalıdır.”

Jan Hoegema

“Lucebert’in dili sanki ilahi güçler tarafından fısıldanmış gibidir ki o, duyumsamazlığın yakınlığının bilincinde, bu özelliğini derhal ve aynı dilde alaya alır.”

Thomas Vaessens

Lucebert (asıl adı Lubertus Jacobus Swaanswijk, 1924-1994), yirminci yüzyıl Hollanda edebiyatının en büyük şairlerinden biri olarak kabul edilir. Eserleri Hollanda'da birçok önemli edebiyat ödülüne layık görülmüştür. İlk şiiri 1949 yılında yayımlanmış ve bunu izleyen yıllarda arka arkaya çıkan kitaplarıyla şiirlerini okuyucularıyla paylaşmaya devam etmiş, ancak altmışlı yılların başlarından itibaren şiir yazmayı bırakıp kendini tamamen resim sanatına vermiştir. Estetik kaygılardan uzak, tamamen serbest ve spontane bir şiir tarzının savunucusu olarak CoBra hareketinin gelişmesinde önemli bir rol oynamıştır. Seksenli yılların başlarından itibaren yeni eserleriyle şiir dünyasına geri dönmüştür.

Mustafa Özen (1967), Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden mezun olduktan sonra bir süre İstanbul'da çeşitli reklam ajanslarında çalıştı. 1993 yılında Hollanda'ya yerleşti. Amsterdam Üniversitesi'nde Sinema Bilimleri okudu. Doktorasını tamamladıktan sonra Hollanda Film Müzesi'nde görev aldı. 2010 yılından bu yana Hollandacadan dilimize çeviri yapmayı sürdürüyor. Maria Barnas, Alfred Scheffer, Charlotte Van den Broeck ve Maarten Inghels gibi Hollandalı ve Flaman şairlerin şiirlerini çevirdi.

160. Kilometre – 094

ŞİİR – 080

apokrif / alfabesiz isim

LUCEBERT

Özgün Adı: apocrief / analphabetische naam

© De Bezige Bij

Türkçe Yayın Hakları © 160. Kilometre, 2018

Birinci Baskı Ocak 2021

Yayın Yönetmeni: Ömer Şişman

Hollandaca Aslından Çeviren: Mustafa Özen

Editör: Donat Bayer

Kitap Tasarımı: Ömer Ozan Erdoğan

Grafik Uygulama: Mahmut Sefa İpek

ISBN: 978-605-70201-2-3

Sertifika No: 35248

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sokak

No: 1/6 Zeytinburnu / İstanbul

Sertifika No: 48625

Bütün yayın hakları saklıdır. Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Sakızgülü Sok. Akın İş Hanı, 6/6 Kadıköy, İstanbul

www.160incikilometre.com

iletişim: iletisim@160incikilometre.com

Bu kitap Hollanda Edebiyat Vakfı'nın desteğiyle yayımlanmıştır.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

160. Kilometre bir FİDAN VŞİŞMAN yayın dizisidir.

LUCEBERT

APOKRİF / ALFABESİZ İSİM
(1952)

HOLLANDACA ASLINDAN ÇEVİREN:

MUSTAFA ÖZEN

160.
Kilometre

11 *apokrif / alfabesiz isim üzerine*

apokrif

- 17 sone
- 18 şiir okulu
- 19 [neredeyim ben]
- 20 [başka başka bilindiği halde hatırladı yine de]
- 21 [o yeşil ya da bezgin]
- 22 iyi gidişat baladı
- 25 beden sözcüğe dönüştü
- 26 gübre yığını
- 27 [buz volkanlarıyla ah norveç gökyüzünde]
- 28 eksodos
- 34 isabeyazı
- 36 roma ağıt-ilahileri
- 39 romans
- 41 bir aşk
- 42 sabah
- 43 film
- 44 ilkbahar
- 45 [ışık insanın parlak]
- 46 havacı sinbad
- 48 korku
- 50 lilith için bahar süiti

alfabesiz isim

- 57 [bir kızın güzelliğini]
- 58 [şiiirsel bir biçimde]
- 60 [bizler birer çehreyiz]
- 62 [şimdi alev dolu iki gözden sonra]
- 64 [elimde yatak]
- 67 [kapalı gözlerle]
- 69 [yemek]
- 71 [gelirse]
- 72 [biz beyaz bir motorla et keserken]
- 73 [ben varım ve onun]
- 74 [sıcakta]
- 76 [her şey dünyada her şey var]
- 77 [bu benim pupa takım elbisem]

resmedilmiş isim

- 81 [ezbere küçük bir devrim okuyorum]
- 82 küçük rüzgâr
- 83 büyük rüzgâr
- 84 [tütün yüzük parmağıyla dudaklarına şekil veriyor]
- 85 arp
- 86 brancusi
- 87 moore
- 88 langeweg
- 89 rousseau le douanier
- 90 miró
- 91 klee

apokrif / alfabetiz isim üzerine

Lucebert'in ilk şiir kitabı *apokrif / alfabetiz isim* 1952'de yayımlandığında şair 28 yaşındaydı. Kitap yayımlanmadan birkaç yıl önce "Ellililer" denilen yenilikçi bir gruba katılmış, bu grubun diğer genç şair ve yazarlarıyla birlikte deneysel bir şiir akımının öncülüğünü üstlenmişti. Bu akım o dönemin estetik ve duygu odaklı geleneksel şiirine, bu grubun gözünde İkinci Dünya Savaşı'nın vahşetinden sanki hiç etkilenmemiş gibi bu değerler doğrultusunda şiir üretmeye devam eden şairlere başkaldırı niteliğindeydi. Bu kitabın başlarında yer alan *şiir okulu* bu başkaldırıcı Lucebert'in bakış açısından gayet açık bir şekilde dile getiriyor.

Ellililer grubu İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemin yeni bir şiire ihtiyacı olduğu ve bu şiirin her türlü kalıptan uzak, tamamen özgür bir biçimde üretilmesi gerektiği inancındaydı. Şiirler spontane bir biçimde, yazıldıkları anda şairin içinden geldiği haliyle ortaya çıkmalıydılar. Şair şiirin dilini ve biçimini belirlemek yerine kendini tamamen dilin olanaklarına ve buradan ortaya çıkacak gizemli ifadelerle teslim etmeliydi. Bu nedenle kafiye, kıta, noktalama işareti, baş harf gibi geleneksel şiir tarzını çağrıştıracak tüm öğeler kullanım dışı bırakıldı ya da sadece yergi, eleştiri niteliğinde veya belli bir şeyin altını çizmek amacıyla kullanıldı. Nerede başlayıp nerede bittiği belli olmayan, anlaşılmaması zor ya da birden fazla anlam içeren cümlelerle okuyucunun mantıksal bağlantı kurma alışkanlığının önüne geçilmeye çalışıldı. Mantık, sağduyu ve zevkin yerini beden, sezgi ve sansüresüz bir özgünlük aldı.

Lucebert'in bu deneysel akımın savunucusu olarak yazdığı şiirler okudukça patlayan, patladıkça etrafa imge, anlam, çağrışım saçan havai fişekler gibidir. Bu nedenle dilin gücünü, olanaklarını araştıran ve kutlayan bu şiirleri başı sonu belirgin, tamamlanmış bir eser olarak değil de mayalanmaya devam eden aktif bir sürecin bir parçası olarak görmek daha doğrudur. Lucebert'in bu süreç zarfında oluşturduğu kendine özgü gizemli ve mistik dünya, dilin zenginliğini görselleştiren bir sergi tadındadır.

Bu anlamda Lucebert'in kitabın "resimlenmiş isim" bölümünü renk, ışık ve şekillerle benzer bir şekilde rasyonelden uzak dünyalar yaratan Arp, Brancusi, Moore, Miró, Klee gibi modern sanatın seçkin isimlerinin eserlerine ayırması tesadüf değildir. Ayrıca Ellililer grubu, CoBrA denilen ve yine benzer bir şekilde önseziye dayalı, spontane bir üretim sürecini savunan avangart akımın ressamlarıyla yakın işbirliği içindeydiler. Hatta Lucebert 60'lı ve 70'li yıllarda özellikle ressam olarak bu akımın savunuculuğunu yapmıştır.

apokrif / alfabesiz isim yayımlandığında eleştirmenler tarafından pek olumlu karşılanmadı. Bu şiirlerle "ruha ihanet" ve "kültüre tecavüz" edildiği yazıldı. Buna rağmen kitap yayımlandıktan bir yıl sonra Amsterdam Belediyesi'nin şiir ödülüne layık görüldü. Ancak modern sanatlar müzesi Stedelijk'de yapılan ödül törenine dadaist bir yaklaşımla "Ellililer İmparatoru" kılığında giden Lucebert ve beraberindekiler içeriye alınmadılar. Hoşgörünün de bir sınırı vardı.

Mustafa Özen
Amsterdam 2020

**f.d.'ye
ve hans andreas'a**

apokrif
et homo factus est¹

---

1 ve insan oluştu –ç.n.

sone

ben

beni

ben

beni

beni

ben

beni

ben

ben

ben

benim

benim

benim

ben

şiiir okulu

ben sevimli bir şair değilim
eli çabuk bir dalaverecisiyim
aşkın, bak altında duran nefrete
ve üzerindeki geveze eyleme.

lirik olan siyasetin annesi,
bense sadece bir isyan habercisi
ve benim mistisizminin erdemi
iyileştiren yalanın çürük yemi.

haberiniz olsun, kadifeden şairler
ürkek ve hümanistçe ölüyor.
müteessir cellatların kızgın demirden gırtlakları
artık nağmelerle açılıyor.

bir de hâlâ, sıçan gibi kapana kısılmış
bu derlemede oturan ben, devrimin lâğımına susamış
bağırıyorum: ey kafiye sıçanları, aşağıla,
dalga geç şu fazla güzel şiiir okuluyla.

neredeyim ben
nereye gidiyorum
kim sezer beni
kim beni yanına alır
kim sınar beni
kulaklarım kimde
onlar çalıntı
onlar çalındı
onlar gizlendi
göğüsler
keskiler bunu biliyor

ne kadar arzu katar ağzım
yemeğe
havada opal cam döllemesi konuşuyorum
herkes dikkat etmeli
herkes yere eğiliyor
müthiş var
o zamanlar var
hâlihazırda var
şimdi bir delik var
sonra bir kâse var
nereye gidiyorum
neredeyim ben
insan beni
harf beni
beni mi beni mi
beni
soğuz
beni
beni mi

başka başka bilindiği halde hatırladı yine de
o beni lucebert adını verdi diotima bana.
benim o şimşeklenmiş ışıkla vurulmuş maskem,
şimdi – teutschen yüzleriyle ödenmiş – bir reklam
beni bilgeliğe dek hakaretle izlemeye devam ediyor;
kader bir gülüş deniyor,
çılgın ve uzaklara taşınmış kafam
diotima dolu acımasız bir meyveye benziyor.

şimdi güneye doğru düştüm yollara ve sık sık
üzümlerin verdiği hafiflikle sırıgı tokatlıyorum,
ayın vuruşları,
kuş gibi ötüyorum, yaşlı, ona her şey kanıtlanmış:
şairi dalga geçerek kovar insan yeryüzünün tarlalarından.

ötüyorum hâlâ ama bir anlamı yok, artık ne bir yuva var
ne de ihtiyacın kalıcı hazzı, çünkü çıplak,
çünkü pazar yokluğunun bize hâlâ şiddetle meydan okuduğu
bu dolup taşan zamanda yoksul olmak bir zenginlik.

o yeşil ya da bezgin
müzişyenler erken gidip
geldiler yüksek çok
ama çoğu zaman da alçak
yatıyorum yanımda cengâver
sonbahar havası şimdi karamsar
ve kendimi tümünden münzevi
kendimin altına gömmekten
başka bir isteğim yok

iyi gidişat baladı

eski bir şarkı

yine düşüyor güneş ve seine
nil ve elbe ötesine
karanlık. bu karanlık
yeniden yaratıp parçalıyor beni

yeniden yaratıp parçala beni
tıpkı adlarımın bana maskelerim
ve mezarlarım olması gibi
toprak için iyiyim ben

toprak için iyi miyim ben
şarap için iyi miyim ben
rüzgâr için iyi miyim ben
ah
bırak loş ve sarhoş olayım

loş ve sarhoş olmak
dans eden bah-bah-baal
ritminde asker jargonu
jürgen jürgen bir orgum ben

imparator piposuyum ben
2 değil 1den dikkat kesilir
1den uykuya dalarım
şimdi ve ölümümün saatinde

şimdi ve ölümümün saatinde
beni tersinden okuyabilirsin
belediye kanalizasyonunun
kucağında pireli bir enik

belediye kanalizasyonu!
tanrım bana biraz su ver
ben kirlenmiş nehrin
canlı canı olacağım

canlı can olaraktan
pisuar okur isa
orada arzu ve doğru
insanca tanımlanmıştır

ve insanca tanımlanmış
ve arzulanan tanrı
idrardan yükselir
hoş kokulu embriyo

hoş kokulu idrar yarattığı
karıştır beni balıklarla
karıştır beni insanlarla
karıştır beni larvalarla

karıştır beni larvalarla
devlet meclisiyle
benim ağzım kekeleyen dili de
dönüştürür şahaneye

şahane yüzer bir köpekbalığı gibi
benim konuşma organım okyanusta
ve yeryüzünde çeneleri çıtlar
yeniden yaratıp parçalar beni

yeniden yaratıp parçalıyoruz beni
kaç kalori değerinde
dünyaya gözlerimi açtım ben
kızartılışımı iyi duyabileyim diye

kızartılışınızı iyi duyabilmek için
geceyarısı fırına atın beni
ti sesi veririm o zaman
aziz bir selamet askeri gibi

aziz bir selamet askeri gibi
kükrüyorum yine toprağınızın altında
şarkılar tükenmiş ağzımda
ama serbest bırakıyorum yine kendimi
ve sindirimle işim bitti

sindirimle işimiz bitti mi
sindirim toprağınızdanız biz
gulden bir ağızla yaratırız
artistik bir seher vakti

tabii belediyenin temizlik ekibi henüz bulmadıysa bizi

beden sözcüğe dönüştü

şimdi şiirin kafesleri de yine
miró'nun yaratıkları için açılıyor
bir pire bir zindan böceği ve bir haziran böceği
dokunaçlarıyla dile dokunuyor

ah rüyalar kadastro su hassas vatikan
sofular şimdi teraryumunuzda çok geziniyor
ve akşam ayinlerinde kurbağadonuğu soluyarak
bir çağ boyu – gürültülü gökler altında banka binaları
gibi karanlık – enflasyon söylentileriyle hışırdayarak

ama geceleri topların dilleri uyanıyor
ve çılgılık çılgılığa bombalar
buz kesmiş ormanın üzerinden geçiyor
çocukların gözlerinde soğuk
ve dudaklarının barınaklarında sefil çömelişler
orada noel samanlığının iskeleti çatırdamaya başladı bile
içinde bir kurtarıcı var bedeninde
çivi yağmuruna karşı beş mermi hunisi

ölümün gözyaşları
kristalden larvalar

gübre yığını

süpür dedi bana
bu dışkılar meydanını
ve ben güneş altında
yaba kürek çıkardım

peçenye fabrikasından bir kızı
dirgenimle lime lime tuttuğum gibi
bir çırpıda belediye elektrik idaresinin
bir arabasına attım

morarmış ve sımsıkı gerilmiş bir beden
sırtta ve göbekte solgun kabarcıklar
pratikte o kadar ağırdı ki
dişlerin kenarından yırtılıverdi

bir yüze sahip olmayanlar vardı
bir zamanlar burun ve gözün olduğu yerde bir iki tel
bazen içinde tırtıl gibi dönüp duran
öğün sarısı ince bir gülüş

eliyle işaret ederken taş olmuş bir çocuğun
dişlerinin arasında minik bir kâğıt bayrak duruyordu
ulusu bu çocuğun dudaklarından
ulusal parmaklarla çekip çıkardım

çünkü bütün ulusun gözleri kör edici kızgınlığı
en kötülerini birleştirip bir ava dönüştürmüş
şimdi biz hepimiz etkilendik
ve kötülüklerin en kötüsüyle bezendik

buz volkanlarıyla ah norveç gökyüzünde
ayrıca da güneşten uzak oyuk da son derece
mutlu perspektifle rüya gören...
böyle, lambalar pek çok kez, nubiyalı belirir
gözlerini ayırmadan kırsal bakar rab ve ince
bir süngerle ayı gökyüzünden siler...
siyah, tanınmayan bir renk
geçirir partisini inatla şehrin içinden
ve imparator o adam
yıkılır
dövüşerek

nasıl bakire tatilde
uzanır feminist
kanunen
o ise silüetinde limon içer
sıkılmış ... üzerinden

ama o kentler dans eden asyalı
moğol inancı
ve aynı zamanda çatırdayan
ciddi buz bilimindir
komikdir de, tabanları kanunlaştırır
çünkü ağız günah gibi
eliyle işaret ederek yürür, yol gibi
yollar gibi
ki bu:
zehirleyicidir

eksodos

bölüm

alevli dağlar yaklaşıyor
ah nasıl bir deniz bu dağlar
ben başladım sabırlı olmaya
aceleci alevler arasında
çünkü bu görünen ışık sizin
sarp göğüslerinizin arasından çıktı
sert bakışlı bir ok sürüsü
bana acının yavaşlığıyla
şimdi her şeyin çekip gittiği
yolu işaret ediyor
sinsi bir hastalık gibi ağır seyreden
buharlı bir gemi bir kenti öldürmüş
terk ettim altın boyalı dudaklarla
ve aynı şeyi yaptı ulrich de
gıcırdayan maskelerin arkasından
gözetleyerek

bulutların sarışın orgları ufukta
sessizce patlıyor ve bir kurbağa
kalabalığı uzayda
ağır ve zehirleyici ve de
ve de yanımda kıvrılan
adil ruhların
akıllı ihtiyatlı bedenleri
ama mühürlenmemiş olanlar
yalnız nerede
şairlerin parıldayan binalarda
şarkı söyleyerek yapıp dokundukları

en kutsal majesteleri
kıbrıs'taki ve batnaz'da belirtilen
onlar serin kara dallı kulelerde parlayan birer elma

argonotlar ilerledikçe ilerliyor
(çünkü henüz neredeler) kararan
mavi sırtlarına masum sular vuruyor
ve yok oluyorlar geceyarısı kulelerinden
savrulan kırpıntılar gibi
sersemlemiş polydeuces beyaz hylos
nasıl görüldü onlar?
kanayan öküzlerin üzerinde asılı duran bir deniz
ya da kendi et ve kemiklerimizde
her gün et ve kemik verdiğimiz ya da
aniden süzülen gümüş kulaklı köpekler
buydu sonuncu
bilen
kalmayıp tehlike altında yok olup giden

ama avlanan kim ve neden
kaosun üzerindeki ağaçta
delikanlı-kız gibi yapraklar çapraşık yukarı tırmanıyor
aceleyle yoğuran bir el gibi
karanlık zeminlerde yüzen gözbebeği ya da
eski bir tanrının gücünü elinden alıp
kara ellerle bitkilere
ve su yollarına ve dağlara ve tam
tekmil dönen alevlere dağıtan
o halkın
çimenlerindeki at insanın
ağlayan muhteşem dudakları gibi?

her hâlükârda çok renkli bilgiler sayesinde onlar
hâlâ uyumakta olan şeylere eşit
ama daha olgun
şiddetli rüyalara açık
öyle ki gitgide büyüyen fırtınanın
üç kuyruklu alnı dinmeyip
onların madenimsi boynuzlarında ya da taştan göğüslerinde
harekete geçecek
ve onlar hücrelerini doyurduktan sonra
asyalı yolcuya eziyet edecek
sanki o bu değersiz yıkımı ödüllendirmiş gibi:
çünkü o göbeğin uykuya daldığı ve rüyasında
hermes'in semenderlerden çıkan
kanatlanmış bacaklarını gördüğü
son derece dingin boşluğu bir şarkıda
dile getirmeyip başını kuşağın altında bıraktı
bu meydana geldiğinde
tercihsiz ve ısıtılmıştı bilgi
düşüncelerle belirgin
yerle gök arasındaki tüm nesillerde

uzağı gören mücbir bir sıcaklıkta oturuyordu
ulrich ama bu alevleri icat eden o değildi
tüm sessiz konuşmacılar gibi
biliyordu bu gerçek ve sezgiler karışımını

elmerstrasse'de korlaşmıştı o
perdeler arasında nefes nefese
gözlerini bir bahar bedenini yakan
kadının güz ellerinden ayırmadan
elbisesi eteği sanki bir fırındı

içinde toprak çömlleklerin yandığı
ama boynu mavi tonozlu bir kelebeğe dönüştü
ve kalçası camdan bir fayton geçidine
tıngırdaya tıngırdaya geçti morolar içinden
serin sabahın hâlâ nemli hauri-mektuplarıyla
berisinde nehirleri aşan
göğsünde dokuz karanlık merdivenle
çünkü bu da yukarıya çıkıyor
elbe ile birlikte yukarıya
gribo'yu geçtikten sonra dağların önünden gribo
ve terk edilmiş nehir yatağında yan tarafta
kırmızı kurumuş turnabalıkları gibi
eski sakson gemileri arund
boğulanların güçlü bir balıkçısı
ada'lı arund ince ada
geceyi yakına yakına sırtında taşıyan
bir gölgenin gölgesinde rüya göre göre kıyıya doğru seyreden
mavi yeşil düşen yılanların üzerinden
boğazında büyük bir kar
yaralı çeşmelerin arasında
inleyen bulutlarla boğuşan ulrich'e
debelenmenin bir anlamı yok
çünkü onlar hüküm altında yasak şifreyi çözdüler
onun halkı
geceleri güneşe bağlanmış kedi gözleriyle
iki kat asabi yumurtayı parçaladılar
çünkü bu oyun ve hile bunlar yanmaz
dünyanın fani bedeninin
zahmeti gibi bir ışıık göstermez
bir yargıdır bu bir kucaklama:
her şeyi yalvartan büyük fırtına kıvrılan vazosunu böyle döndürür

ihtiyatla öne doğru sendeleyeen bir evin üzerinde
neden ağzınız
görünmez bir el gibi güç üreten ağzınız
barbizon yakınlarında
çökertilmiş köylerde yıkanan subaylar gibi parlayan

orada cesaret ve cehalet vardı
buradaysa mütevazı iç çeken bir salıncak
uçucu japon çiçekleri arasında
ve giderken o kadar sessizdi ulrich
âşık meyve dolu ulrich
gittiği yerde ürperen ve üfüren çıplak soğuk

murphew. tutsaktı murphew
nankör ve tutsaktı murphew
diğer yandan numa pompilius gibi
sadece perilerle hükmeden bilge adam
ağzını yiyip sevinçle gözlerini oymuş
ceketlere sarılı kabuklu hayvanlara
emreden bir pasaporttan fısıldamıştı
yüzlerin büyüdüğü yerde büktü
murphew kafasının arkasındaki kırbacı
esav gibi
ama o bir erkek halkıyla yeryüzünden gelmişti
bir diken kaynağı gibi ön planda
yine de sadece yüksek sesle gürleyebildi murphew
dik durduğunda bir şelaleydi
bir deri bir kemik kalmış
hasta nadir için yankılanan
ah şarkı söyle
şarkı söyle rus sularında

ve yaralı küllerin üzerinden geç
ve uçurumdan bahsedebilen insanları
uçurumda yakala
yuvadın neşeli bir kadın kolunun etrafında
son derece esnek yas tutan parmakları da bük
ve doğurganlık ve imha üzerine
sokaklar ve köprüler inşa et
murphew'un başına işte bu geldi
çıt çıkmayan kapılarının arkasında

o da ortadan kayboldu
ama çocuk mendilleri ve büyük bilyeler
ve kirazlar ve deniz yosunlarıyla dolu bir torbayla
onu samos'ta görmüşler
doğuya bakarak yıkanırken
henüz erken
o her yere asma fidanı dikti
oğullarıyla şarkı söyleyerek içti
sanki sakat kalmış ay anneleri
yetişkin güneş ise süt anneleriydi
ama şimşek çaktığında birçok araba sürüklendi
cılıgın farlarıyla dağlarda
ve motorlar ilkbaharın
yeşil sevinç cıgıllıklarını kuruttu
işte bu yüzden isa gidip
keçilerle bir mağarada yaşadı ve sonra
gizemli bir şekilde
kadınlar ortaya çıktı

isabeyazı

isa beyazdı diye düşünmüştüm
adamlarımı alıp götürdüler çocuk ve maskeler
görüyorum ve adımlarımın derisi olmaktan başka bir şey
yapmıyorum artık
şimdi senin küçük kancanım buharlı gemi ağız
ama az sonra senden uzakta asılı olacağım kirpi örümceği gibi
yabancılaşmış

o bize beyaz yakıştırır diye düşünmüştüm
ama o sadece bir tarlaydı ve zambaklarımız koparılmıştı
birçok defa nefesiyle senin tül başının etrafında zıpladım
ama krom çelik derende yüzen buz parçacıklarını kırmadım

yani biz ayları güneşin köpük sıcaklığını dünyaya bağlayıp
yine de uyuyan bedenlerimizin buzlu cam spirallerinden
keder atmak için imbik aramaya başlayınca
elle yoklanmış yıldızlarımızın tekrarlanan geçişlerinde
mesajlarımızın ağırlığının siyah olarak basılması
ve her şeyin yanlış anlaşılması gerekmişti

benim sahte anahtarlarımla açmıştın sen gözlerini
tasarlanmıştı bu kuşku tasarlanmıştı
çocuk
deli kafalarla gözetleme kepenklerini birbirimize deşmemiş miydik
saçlarımız yalnızdı – orada burada gözlerimiz
ve tadımlı vazolar daha kapanmadan kaybolmamış mıydık

yine de ben senin beyaz olduğunu düşünmüştüm isa
kapı gibi durduğunu sanmıştım hayır camiler hassas
çöl hiçbir yerde senin kadar halis değil
heceledim düşündüm heceledim kaktüsler kuşku
ve mühürlenmiş odamda yavaşça senin için dikiğim aşk
bir kupalık zahmetli bir masa örtüsüne dönüştü

şimdi hâlâ boşuna içiyorum yedi yıl
baskılar dolabımın altındaki tozda olabildiğince kaybolmuş

istedim bunu bu içmeyi
sevgili istedim bunu içmeyi
isa sevgili istedim bunu içmeyi
beyazdı sevgili beyazdı
isa bana gayet basit hep beyazdı diye düşünmüştüm

roma ağıt-ilahileri

I

su mermeri kus benim yıkıntı sığınağı
ruhumun teyyare dikit sütunları
ve dilimin hedefini şaşırmış avcılarında dimdik
ayakta duran bedenim kadar uğuldayarak yaşa

endişenin ombra vahşi öpücükleri
kendi keyiflerince ağzımı parsellediler
gazoz tadının kemerinde sıkıştırıyorum onları
yakıcı mıyım ben gözlerim bu kadar kömürleşmiş görüyor

ayinlerle bağla beni yine bir dil sütununa
mest olmuş sesin acımasız mermer parmağı
bir yodel zevki tapınağı
medyanın kara gömülü altar eko-ego durduğu yer

zira olabileceğim her şey baht için
antik uykularda çıplak ve katıksız bir şarkı
rüyamda gördüm: bumbaların heceden ayakları ya da gözleri var
kemirmekten mahzun bu yüzden satürn kurbanından hâlâ
şikâyetçiyim

en sevdiğim yorgunla ağzı buruk bir kavun parçası
öpücüğüm bakıp duran ette kurak bir ısırik dişsiz bir ay
ah merhemle bizi – vesta – yarın pencere öne doğru
baküs ışıyla avuçların içine gülümsediğinde

bırak serçe gibi ağlayayım o zaman sevinçten
arkların altında ölürken
ve sıra sıra kafiye kanelürlerim
katılaştan aksak batı için dans ederken
ağzımın gülüş dubası üzerinden

II

purgavita vesta yeryüzü – pandomim şarkısı
gırtlak kapılarında dans ediyor
çinli giyinmiş o kadar gri ve sarı
dışarı çıkıyor dingin bir
ruh gibi harap kapitalinden

ah tanenlenmiş bilge mermer asmalar
kendi zevk filizleri etrafında oynayarak
bilincinde olmadan geceleri yeşeren
mavi içki dolu ay kadehinden
ferahlat beni
mücehhezsin sen

bırak yola taş döşeyeyim kararsız
araf via sancta
alamet korkularıyla mücadele edeyim
yuvarlak sütunlu vesta

bir ses vermek güzel bir şey
böyle bir kataraktın lenslerine
hâlâ sizin ölçülü jestlerinizde
net bir içtenlik yaşamak için
barbar jest dolu aynaların önünde

maskenin ardında önce gerçek var
ve mistrallerin dalavere boşluğu
ah benim gerçek teslimiyet bakirelerim
mermer bedenlerden bir konuşmaya bak
maske dili ve dithyram abesliği

ve ben gözlerimin başıboş kavşağı
pantomim şarkısının görünürlüğünü söylüyor
salon o kadar karanlık kıvranmakta yeryüzü
bana bakıyor – aydınlatmak istiyorum onu
oral göz kapılarından
maskelemek istiyorum onu dans ve şarkıyla

III

ak ve parlak uzanmış yatıyor ruhum ayda
güneşin altın terazisindeki bedenim gibi
gecenin sütunundan ötüyor horoz
dilimin konuştuğu karanlık sütun dili gibi

tohum dansında yumurta ve ilkellik
ışık saçıyor insan – oku tanıyor o yayı tanıyor –
avı avcısı mıyım ben geç vakit yeryüzüne
indirilmiş ruhun – sesini duyurmuş duruyor o benim gözümde tutsak

ah dans et sen hazzın akan göğsü gibi
uzat bana hafif oklarımı – sayısı hızlı rüyası hızlı
ateşin ortasında ya da taşın sessizliğinde
meyve gibi buluntu bir tanrı gibi dinlen sen

roma ocak-şubat 1949

romans

sıcak mırıltılı bir kumdu sis
yaşlı müzisyenler ağır ağır
yeni arpların yanından geçip
ayın kırılğan tepelerinde
blok flüt çalan üç beyaz
beyefendi buldular ve tıknaz bir
melek camdan bir basın tellerini okşadı

dünya kapalı ve gözü boyanmış
güçlü duran sesler arasında
ağıt yakan elleri üzerinde yürüyen insanlar
ama sizin yüzünüz bir horoz
bir horoz altın ya da karanlık
çan sesleriyle geceyi eşeleyen
ve eliniz sizin eliniz memnun bir
bakış sabahta parlayan

sonra söz dinlemeyen köylere girdik
saç gibi duruyordu orada erkekler kadınlar erkekler
ve bronzdan alevlerini duyurup aksettirerek
birbirlerine aksettirerek
çünkü orada hiçbiri bizi sevmiyordu
çünkü biz tuhaftık
ama sizin sesiniz bir dinlenme yeri
kraliçelerin yanında sabit duran
duman buhar gibi bir sırt dönüşü
ve yalnızca sizin şarkılarınızla
söyleyebiliyorum refahın ve ona vuran
merhemlenmiş toynakların şarkısını

nasıl? bir ağacım ben bulutlarda yanmış
ya da yerde akan taştan bir dere
peki kim duyacak bunları
ve onları kim anlayacak

yaşlı müzisyenler uyuyor
yeni arpların yanında yalnız

bir aşk

eşikte duruyordu sesin kolları çapraz
ve ben evde vazoda bıraktığın gözyaşlarını tadıyorum

geçerken yolun öbür tarafında durup bekledim
bir el beni selamladı ve okudum ki artık çok geç

eskiden cama vuran bir uçan makine bulmuştuk
ama her çatlakta yumuşak solungaçlarımızın arkasından
gülüşmüştük

şimdi kayıyoruz birbirimizden ayrı asya ve avrupa'ya doğru
ve senin suskunluğun porselen ve benim kesik nefesim bir çekiç

sabah

dört nala geçip gitti karanlık çiçekler
gecenin yüzü üzerinden
bulutların çağırışını duydu
büyük kuşların inşaatını izledi
koridorlarda ateşleme fitiline dokundu
asabi bir keşişe benzeyen bir elle
ve sonra kayboldu şeyler
süzülen beyaz sırtlarda
ve dönüşte kurnazca hayvanların etrafta
mırıldanarak ufak adımlarla yürüdüklerini gördü

dağlardan daha büyük bir gölge var
ama cüceler onu çekiyor
derin vadilere derinlerde
eriyen insanlar yürüyor
ve onların dövuşen saçlarında
2 cm'lik bir kıza seslendi
çölmeyi bilir onlar ve havlayarak
kızgın alevleri yatıştırmayı

sabahları kırıksız gazeteler satın aldılar
kurdele sıkan gagalar
acımasızca inciten tanecikler arasında sadece dudaklar çatlıyor
cennet yağmurunda yürüyen
sıçrayan rüzgârda dua eden kaslar
ölünün zerrelere
ama ölünün kapısı açık yaşıyor
ve büyük ayaklarla yakıp kavuruyor
kıt darın tam içinden
ve şarkı mı söylüyor?

az gözlerinde bir delik gibi susuyor

film

gözbebeğine yerleşmiş hedef iradesi olmayan
bir görme hayvanı gibi
ışığın keten gözdesiyle çayırları delen
bir sinematoğrafi boğası

böyle kırılır güzel kokulu durgunluktan
şansın sivri uçlu boğazı
tralala merdivenlerini çıkıyorum
acele postayla bir kubbeye

yukarıda elektrikli kadife yeşeriyor
uyuşturuyorum kendimi orada açık bir alnın önünde
sevgilinin alnı önünde
uyumakta olan sevgilinin

sürgülerin arkasında sınırları
dürüp dolaba koyan ve yalınayak
bir ışık silüeti gibi dünyadan
uçup giden gölgemin ağır çekim
görüntüsünü silkeleyen sevgilinin

ilkbahar

 orak tarla ekiliyor
alaca kır at parlayıp kişniyor
ışık ve rüzgârın yolluklarına rüzgâr gülü tünüyor
Çocuklar sınıflarda şarkı söylüyor

 ı ırtkan adlandırıcıyı çağırıyor bazen
orman  imenlerinde cırcır b ekleri durmadan ötüyor
geceleri  oban sinyal veriyor
 i ekli pencereden

geceyarısı ipekb e i vok-vok
kapalı gözlerde uyanıyor
sıcak nefes lekeleri kayboluyor
mum fitilinden trik-trak

sabahları sarsıla sarsıla süzülüyor güneş ve bulutlar
ağaçlar ve kuşlar gözlerini açmış ah çekip kaniyorlar
Öfkeli hiddet öfkeyi dindiriyor
insanlar tesadüfi kar taneleri gibi p rs y p eriyor

ışık insanın parlak
yüzünden daha parlak
kaslı bayraklarla kapatıyor
tenin kapılarını
gece dışarıda nöbet tutuyor

kof su ıslık çalıp ayartıyor
dalgalarda ürkek ve sert
kaynağının akıntısı altında
sürgülenmiş yüzün akıntısı
sürgülenmiş yüzünde insan yatıyor

bir yalnızlıklar odası
bir karanlıklar avlusu
arada kalan her eşikte
titreşiyor belleğin flaması

havacı sinbad

geceler boyu derin derin düşündü (bir alacakaranlık insanıydı o)
sancı sıyrığı kelimesini
yavaş yavaş geç olmaya başladığından beri
acı nefesini durmadan
şakağına üfleyen ayla
ve serin serin eğildi sabah
ipeksi tarzlarıyla
aşırı yorgun sonsuz için

müzik insanı ürkekleştirir
sadece hayali boğuşmalara olan
sevgisini hatırlatır
sinbad mavi bir çocuk getirdi
yalnızlık çeken kedilere
için için yandı biraz ama gitgide büyüdü
ve çağıldayan tendonlarla belirdi
bir kez bir tarlada traktörlerin arasında
çiftçilerle atlar diz çöktü ama
büyük toprak onları alaşağı etti ve
tıslayan çiçekler onları sarmaya başladı

o her yerde çaresiz bir kral oldu
kulelerin ve duvarların akıp gidişini duyan
ekmeğin içinde yüzüklü parmaklarını buldu
sırtarak sevdiklerinin
tramvaylarda dikkat çekti
çünkü onun emrinde insanlar şehir dışına çıktılar
hendekler ve çitlerden geceleyin
fısıltı ve kırık öttüre öttüre

çiçeği burnunda sağlıklı yaralardan
gerçek yaralar oluşur
işte bu nedenle sonuncu yıla girdi
şişkin titreyerek hangarların
eften püften evler ve sarayların üzerinden süzülerek
ve tabanlarını gören
birçok yaz sonu yürüyüşçüsü hayretle
ne kadar geç olduğunu anladı ama şaşkın
ama asimetrik
ve insanlar bilmiyor ve insanlar bilmiyor bilmiyor
kim doğdu kim doğmadı
kim yedi kim yemedi
insanlar bilmiyor
sandalye evde duruyor ve masa
horoz ötüşle dolduruyor kutusunu salkımböğürtlen
çekiç vuruşlarıyla uyanıyor çetin su
çomakta dalgalandı ve berrak dil
yokhayırolamaz
alıp götürdüler 7. gün sinbad'ı
deniz ağaçlarının arasından kuvvetlice yüzdü
geniş bir alana yayılmış enkazın arasından
helderman ile bruyvis'in yanından geçti
tam da yudumlamaya ve görüşmeye başladıkları sırada
uzak çok uzak ve çok daha uzak ve daha daha uzak
ve gitti

korku

VII. gregorius hazretleri için

geceleri eğlenmeye çıkar bay korku
(hanımlara göz kırpar, şiire göz kırpar)
neden vermez beyaz berber camı
bay korku'ya bir akçenin aynalarını
bir tarafta deniz, 1, canavar
diğer tarafta 1 kambur subay

bay korku başına gelen tarağı bilmiyor
daha yaşlı ayın beyaz dişleri, oyuna getirildi o
ve orada beyaz maçaların arasından
iki altın yaldızlı zenci kafası çeker
ve gırtlığıyla ası vidalar
farenin sondaj deliğine methiyeler yağdırır

bir köşede çocuk bezleriyle sarıp sarmalar
temizlenmiş tüm dilenci kaldırımlarını
birisi gelip ona peynir yer misiniz diye sorar
evet taşıyorum bir delinin kabuklarını
evet taşıyorum bir fakatın noksanlarını
hasır saçlarım sayesinde satılabilirliğim var

sonra pencereden (sakın ha) 1 zenci kafası uçar
traş makinesi adını ufaltır
korku morku ustura satır
bir eşyayım ben yüküm ağır
cebimde plasentalar
üzerimde dar paça pantolonlar
her 1'i subay olmuş
ve tenim hafiften aralanmış
ama her şeyden bir haç çıkıyor
korku tımar şamar hışırtı
korku sen artık eve gelmiyorsun

lilith için bahar süiti

giriş:

bebekler gibi şairler de kurtulamadı
yalnız başına arayan kafa arkalarından
birçoğu söndürdü aşkını
karanlıkta okuyabilmek için ışığını

eşittir herkesin kötülüğü karanlıkta
şefkat kesesi çabuk boşalır ama
birkaç şair doldurur onu yine
göletlerden toplanan zambaklarla

berberler kasaplar ağzı laf yapanlar
gömülü olan her şey
belli etsenize kahrolası ballıbabalar
siyah beneklerinizle çok geç olmadığını

ışıldamak istiyorsa insan yanmalı
yanmaya devam etmeli gerçekse aşkı
ancak böyle el üstünde tutabilir
ışıkta ahaliye karanlığını

a-a-ah

ince lavanta tanrısını böyle görebilmek
ve dere boğaza kuğurur
ve boğaz anemonların
monlar denizindir şarkı söyleyerek su yüzüne çıkar

düşünüp taşınmanın tenini içen küçük doktor
bak bir ağız kuleleriyle dili vuruyor
bir ses topağı kızböceklerini kaldıran kil

ve sen
yika sen küçük ve parmaklar çekmecede sığ gölde
lavanta baharda love şarkısı
bırak kokusunu yaysın
pagoda kokuları
lavanta tanrıları
kokular

âlimlere göre sevgilim stola giymeliymiş
 dişlerinin arasına yüksek sandalyeler yerleştirmeliymiş
 olacak mı

o – küçük – gülen – süslenmiş – vitrin – lilith?
 o küçükgülensüslenmişvitrinlilith?

müzikler yatakta çokook kısık sesle dinlenmeli
 kadifeden ufak bir mekanizma kadifeden ufak bir şarkı
 ama birtanem

dum dum dumluyor davul orada
 ve bir nostalji yükü havlıyor ışığını tıkırdatıyor
 üfüren ışığını

ve ben ve ben ben harf peşinde koşmuyorum
 dinle ben harf peşinde koşmuyor fakat dinliyorum
 orada üflüyor ışığını öpücükte boğuşan bir tuba
 nefes alıyorum sıçrayan ışığın peşinden koşuyorum

kırpış kırpış
 ve her yerde her yerde akıyor akıyor gözüm:
 fotoğraf nehri

lilith

sevimli o delibes'in die liebe süiti

kim ister

kim

o

o kim

lilith

lilith kim

lilith

sevimli o delibes'in die liebe süiti

HA

orglar taşıyor onu orada arkasından

ka ka

kyrie eleison kyrie eleison

EVET

güneş güneş güneş lila solungacı o zambak güneşi

alfabesiz isim

bir kızın güzelliğini
ya da suyun ve toprağın kudretini
olabildiğince göze çarpmayacak bir şekilde anlatmak
kuğular yapar bunu

ama ben a isminden
ve a z isimlerinden
alfabesiz ismi heceliyorum

bu yüzden insanlar beni bir bedende
yok edemez
bunu yalnızca melekler yapabilir
daha seyreltik sesleriyle

fakat bana öyle geliyor ki çaresiz
böylesine kelimesiz doğmuş sadece
bir seste ölebilmek için

şiiirsel bir biçimde
 başka bir deyişle
 yalın ışıklandırılmış suları
 hayatın bütününün kapsadığı alanı
 ifade etmeye çalışıyorum

bir insan olmasaydım ben
 insan kalabalıklarına benzeyen
 ama ben olan ben olsaydım
 taştan ya da akıcı bir melek
 doğum ve çürüme bana dokunmamış olurdu
 terkedilmişliğin cemaate giden yolu
 taştan taştan hayvandan hayvandan kuştan kuştan yolu
 böylesine pislenmiş olmazdı
 şimdi şiirlerimde görüldüğü kadar
 bu yolun anlık görüntülerinden başka bir şey olmayan

bu zamanda herkesin hep güzellik
 dediği güzelliğin yüzü yanmış
 insanları teselli etmiyor artık
 larvaları sürüngenleri sıçanları teselli ediyor
 ama insanı korkutuyor
 ve hissetmesini sağlıyor
 kâinatın eteğinde bir ekmek kııntısı olduğunu

artık sadece kötölük değil
öldürücü darbe bizi asileştiriyor ya da mütevazileştiriyor
fakat aynı zamanda iyi olan da
kucaklayış bize çaresiz boşluğu
kurcalattırıyor

bu yüzden ben dili
güzelliğinde aradım
orada onun gölgenin konuşma engelinden
güneş ışığının kulakları sağır edişinden başka
insani bir yanı kalmadığını duydum

§

bizler birer çehreyiz
bizler ışığını çaldık
yüksek yanan gözlerin
ya da kırmızı toprağın

ben
çok ateşim
ateşin çok dalgasıyım
balıklar durgun yalnız bir
çehre gibi
ben
çok taştan ve müphemim
çağlayanlardaki balıklar gibi
ben yalnızca yalnızca kemik ışığı ve
taş ölüsüyüm

bizler birer çehreyiz
açık ve kırmızıyız biz
hafifiz
biz
açığız
biz
patlamaya hazır

**bilmiyorum ne
oldu taşa
ama biliyorum nedir
ölüm**

**ölüm benim düzleşmem
tekrar düzleşmem demektir
soyguna uğruyorum ve yine
gerçekten hafifim**

§

şimdi alev dolu iki gözden sonra
gece gündüz konuşuyor fukara taşlar
acı bir bıçak gibi keskin
iyi huylu erkek tatlı su balıkları
ve bir dil kâğıdın işaretleri
suskunluğun kendini açığa vurduğu
bir sözcükler diliydi

nazik aşk kendi kafeslerinde
pembe krem hasır çanta gibi
sert tekmeleri icat ettiğinde
ben oradaydım

yukarıda mırıldandı alevler
nemli mantolarda
korkuyor korkuyordum ve yanan
gözler aşağıya kayıp
ikisi önde biri arkada
dik dik baktılar bana

önce bir at
sonra vadi oldular
dağ oldular
ben oradaydım
yıldızdılar
yıldızlar daha iyi konuşur
ama bırak daha konuşayım
bırak daha kekeleyim

kimse gönderilmedi
kelimeleri tartıp incelemeye
gönüllü sendeliyor insan
bir harften diğerine
uu ve a diye bağıyor
utancın gölgesinde
bedenin dili
hafifletiyor bizi ve rezalet
dili tutulmuş gizleniyor

belagatli uyku

elimde yatak
 kulağımda yatak
 beynimde yatak
 gözlerle
 gözlerle
 ve kulaklar ve kanatlarla
 ve kulaklar kanatlar gülümsemeden

siyah uyanıyor
 ben uyanıyorum
 dişsiz bir sis gibi yatıyorum
 ışık dolu batıyorum
 ve radyoyu açıyorum ve
 sesleri getiriyorlar bana
 kalkıp söyleyeyim diye
 içimde ışık yattığını
 acıyım
 ama beyazım

tamam

tamam yola çıkılıyor ve 1 ışık ve gece yavaş yavaş yükselip alçalıyor
 2 şarkı söylendiği duyuluyor ve adımlarla hızlandırılmış solucana
 benzer taş atımı sütunlar soluyan mavi uçuşta yükseğe ve alçağa
 evet aşağıya aşağıya titriyor ve doğa bir kez daha önüm arkam sağım
 solum jambonlar bize yaklaşıyor kovala ve sıkıştır avuç içini ve
 bindir gitsin kırılısın 3 1 kilo yakınma lapası taraktemiz
 öyle değil mi peki
 tamam

solucan kusan dil
midesi olmayan fakat
yakalarla çevrelenmiş dil
müebbet yanaklara ve dudaklara
avıt ve heyer diken dil
bir dilim ben
su gibi akıp giden bir buket
havaya

dendi ve
ben yaratıldım ve
şunlar söylendi:

3 ölü karşılığında bir yüze sahip olabilirsiniz. Hayır dedim
boyanmamış bir yüz istemem ben benim için fazla gri.
Tamam o zaman üzerine bir on kuruş koyarız. Biraz yeşil
biraz sarı bir miktar da mor var. Kırmızı yok. Sordum. Sen ne
dediğinin
farkında mısın, kırmızı, kırmızı kafayı mı yedin. Evet, Diye cevap
verdim.

Biz bunu düşünmedik değil. Bir ordu geliyor.
Böyle aniden mi? Bir et eğlencesi geliyor. Canını sıkma
dokuz tane geliyor. O zaman ben geç kaldım. Ne için.
Bay A. Yandım. Pardon AH Yandım ben yandım. İçki. Müptela
susadık.

Tabancakutsalseçildimi? Bizi kurtarmak için.
İnsanoğlu ve kız birlikte suyu yıkadılar
suyun bir beddua ya da yeminlere benzediği yerde
su gibi sığıriyi adalet konuşan hunide yüzebilmek için

eterik dönüm

şu anda dokuzu tam 3 dakika geçiyor, temiz havaya
bağlanıyorsunuz, bu akşam sizin için şarkı söyleyecek:
ölüm yalnızca 2 defa yalnız: müziği anneye
sözleri babaya ait:

gözlerin içine gömülü
filizleniyor ışıkla
deneyim et ve kandan
bir mezar bir mağara
çünkü insan buzunda hep
sıcak olmayı arzu ettiğinden
çünkü ben dedim ki
kafa öldüğünden
insanoğlu göbeği öldürüyor
ve göbeği öldürenin
kafası doğuyor
kafa doğuyor
ay balıkları arasında bir yumruk gibi
utanç kendine alacakaranlık süsü verdi
çocuk ağlıyor
dışarı çıkmıyor ve

dünya ve ben bizler soğuk ışığız
katledilmiş taşlar gibi
tek başına uçuyor
ve bizimkilerin arasında
benim öpülmemiş büyük
26 yaşındaki genç ölümüm
ve içeri girmiyor

kapalı gözlerle
kör bir duvarda karkas yontan
bilek ve güçle birlikteyim

rüzgârdayım
çevresini soğuk buz beyazı
görsel izlenimler makinemin sardığı
siyah dünyanın
pigme kabileler şimşeği gibi
beni parçalayan rüzgârda

sanat yüzünden ben
havada nemli bir alın ve
gergin bir denizyıldızı gibi
sanat var

titriyorum
sakıngan çıplak görüntülerim
yazları oğlan saç
yoksul ve ürkek

yoksul ve kaygılı
ilerliyor kof dalgalar çıt çıkarmadan
utangaç bir denizkabuğu barındırıyorlar ve
bir kulak bu

tırıs gidiyor yaşlı bulutlar
bebek tüylerinde hâlâ çiy damlaları var ve
bir g z bu

titriyor bu
peltek tekerlekli bir beden
merdivenler arası kaygan bir yolda
titriyor bu

sanat bu
buharlaşabilmek için soğuk ve susamış
açlıktan ve sıcaktan taş kesilmiş

bu bir g z
bu bir kulak
titriyor ve sanat
var

yemek

eskiden olduğu gibi
 ağzım henüz küçük bir yatak
 orası burası sıcak pudrayla süslenmiş
 henüz hitap etmezken

sonra bir harikalar kutusu gibi kapandı
 güldü bir bayan ama
 bu yüzümün saklanmış bir battaniye deri avına çıkması
 gerektiği anlamına geliyor hava fabrikasında takip edilen bir alanda
 fiil yıldızları turta taşları

ince duyarlı çizgili bir gerçek
 abara
 baca sapı üzerine saçma sapan sözlerin
 abarası gayet belirgin
 çok çabuk şüpheli
 peşime takılan şüpheli kelime
 körkütük sarhoş bir dil gibi önümde diz çöküyor
 kusuyor
 çok pahalı bir öpücük
 tüm öpücükler gibi
 yaşlı gök gürültüsü
 bilgisi görkemli

sonra sonra yine
geldi oyuncak kelle avcısı
kes ke
sk
es
ay

yırttı alın tümseklerimden
pusulalardaki
çizelge kulelerini
(tavuskuşu yavrusuyla biberlenmiş bir kelebek)
evet
çoğu zaman bitmiş
çoğu zaman hazır
yığınlar dolusu
ve tostoparlak bir özlemle

ve ağzımda yemek gibi

gelirse
babaya fotoğrafını çektir
yakında satranç oynamayı ya da örgü örmeyi öğrenecek
o küçük makinenin

gerçekten gerçekten
gitgide daha fazla parçalara bölünen
amniyotik sıvı
bir ağrı
özenle sökülmiş bir duvar gibi
o noelde çırlıçıplak bir kürk manto taklit ettiği ve ayaklar altında
çiğnenmiş bir brisant bombası gibi yarılmasına az kaldığı için haber
bültenini sıcaklığına hafızama kaydedip kahrolasıya çok şükür
tanrı var dedim yine savaş daha fazla saç losyonu turp gibi yumurta
gök gürültüsü bir tohum tüccarına gittik orada yüksek bir çakıda
enine boyuna şafak söktü

saat 5
daha fazla hata
daha fazla ağrı
daha fazla merhamet
daha fazla merhamet bir sandalyede
ya da dünyaya hiçbir bilgelik kazandırmayan
plasenta durgunluğunda
uyluk kemikleri arasında
taş atıştıran bir salamander

sönük bir yıldız
gitgide yaklaşmakta

§

biz beyaz bir motorla et keserken
ben kendim doğdum
bir su birikintisi olarak
kanat açıyor çırpınıyor kalp
bir nefes birikintisi
bir sözcükler gölü
paris ve roma'dan sonra
mevcut ve namevcutluklar sonrasında
böğürüyor ve kesik kesik havlıyorum ben
lucbert

ben varım ve onun
içinde bir isim var
havayı anlıyor insan
ama insanı anlamıyor

ve sesler var bize senin
birkaç ayak uçumunda
bir sokağın olduğunu söyleyen
ama bir yalnız

yine de kendi yolumda ben
kendi kendimle karşılaşıyorum
bir araya geliyoruz
selamla beni selamla beni ve
biz gittik

boşuz biz
alevlenmiş bir dil yok
ama yelken açmış karanlık bir ışık var
henüz bir sayısı olmayan
henüz bir dili olmadan konuşan
kendimi anlamıyorum

ben varım ve onun
içinde bir orası var
havayı anlıyor insan
ama insanı anlamıyor

sıcakta
 bir parça su istemeye geldi
 paralanmış bir subay küçük cılız
 yorgunluktan ölmüş yarası için
 ama biz kötü frenli ve
 kulak dolusu kül ve olgun
 alev dolu bir salondaydık
 ve dedim ki
 kış geldiğinde yaranı dondurabilirim
 bir ağız dolusu hayalet tükürükle
 ama şimdi taşlar buharlaşıyor
 ve şimdi dudaklar uçup gidiyor
 kesilmiş nefesten bir arzular deresinde

hayır anlamında başını salladı
 kumdan bir yakanın içinde yırtıcı bir hayvan gibi
 gözlerimizin üzerinde
 pençelerini istifledi ve
 isa boyu metrelerce yükseliyoruz
 gaklamaya başladı
 yüzlerimizde bir yaralar alayı yatıyordu
 siperlerde kırmızı çadırlarda
 alınlarımızda yüksek beyaz
 şimdi kış dedi
 şimdi demirden bir güvercinim ben
 bıçak ve hançerden tüylerimle uçabilirim şimdi
 dinle bak ben hem çingirdar hem de
 kuğur kuğur kuğururum

topal bir düzenteker gibi çingırdayıp kırıştı
vurulmuş kanadından tuttum
dinle dedim biz bilmek istiyoruz sahte
bahanelerin nereden geldiğini

peki anlamında başını salladı
bir yumurtadan dedi önce
sonra yüzde küçük bir delikten
uzun ömrüm boyunca kan kaybederek öldüklerini gördüm
dövüşen sığır satıcıları gibi akıp gittiklerini
hiçbirinin yıldızı yok
merak etme hiçbiri şerit vermez

soğudukça soğuyan o akşam
mırıldandık karanlıkta
bir zamanlar bir salonun
geniş göğüslerini yansıttığı yerde
kanatların üzerine vura vura
marşlar kuğurduğu
kan dolu donuk bir davul gördük

§

her şey dünyada her şey var
açlığın kuduz köpek gülümsemesi
acının cadı korkuları
büyük kerkenez iç çekişler büyük
yaşlı ağır bülbüller
her şey dünyada her şey var

tüm o ışksız yaşayanlar
demirden ciğerlere hapsolmuş kızböcekleri
sert taştan saatlerin
güç ve hızına sahip

iktidarın kırık kâğıdı içinde
esniyor barışın yolunu kaybetmiş mermisi altında
esniyor savaşın ileriye göremeyen mermisi önünde
talan edilmiş kafatası
erozyon

her şey dünyada her şey var
fakir dar yavaşça doğmuş
uyurgezerler soğuk bir sirkte her şey
dünyada her şey
uyu

§

bu benim pupa takım elbisem
eğri bakıyorum

pompayla boşaltılmış bu gergin ağzın
içinde kıvrılan solucan
ölü kafası gibi başını yukarı kaldırıyor
bir şeyi unutmuş ve düşünüyor
doğum kapısına
bakarak düşünüyor

ev yok
taş yok

tamamen ses

resmedilmiş isim

ezbere küçük bir devrim okuyorum
ezbere küçük güzel bir devrim okuyorum
karaya ait değilim artık
tekrar su oldum
başımın üzerinde dalga tepeleri köpürüyor
başımın içinde gölgeler ateş ediyor
sırtımda bir denizkızı dinleniyor
sırtımda rüzgâr dinleniyor
rüzgâr denizkızıyla şarkı söylüyor
köpüren dalga tepeleri uğulduyor
ateş eden gölgeler düşüyor

ezbere küçük güzel hışırdayan bir devrim okuyorum
ve düşüyor ve çağılıyor ve şarkı söylüyorum

küçük rüzgâr

mavi kumda çıplak bir kadın gibi görünmeden
öpüyor akıcı gemileri
ve bir bisikletliyi takip ediyor
boş aynasıyla

büyük rüzgâr

rüzgâr 4 gümüş kalçası üzerinde sallanıyor
gece yarısının erken saatlerinde
rüzgâr 4 altın dişinin arasından üfürüyor
öğle vaktinin erken saatlerinde
rüzgâr 4 soğuk elini birbirine vuruyor
akşamüstünün erken saatlerinde
rüzgâr 4 dikey ayağı üzerinde gidiyor
akşamın geç saatlerinde

tütün yüzük parmağıyla dudaklarına şekil veriyor
tütün dudaklardan bir yüzük oluşturuyor
tütün havadan bir yüzük oluşturuyor
mavi hava kırmızı-mavi dudaklarla çevrili

tütünün üzerinde battal beden bir palto var
tütün battal beden paltosuyla etrafta araç sürebiliyor
eğri bir pipoya binmiş
beraberinde yassı bir yüz

eğri pipo açık dudaklarda gidiyor
yassı yüz çevreyi saran havada gidiyor
tütün onlara rehberlik ediyor
yüksek mavi havayı işaret ediyor
alçak mor dudakları methediyor
her ikisi de memnun

yüz ile pipo şarkı söylüyor
kırmızı dudaklar mavi havanın etrafında dans ediyor
ve tütün hafif
hava atıp gülüyor

taşın nabzına
vuruyor elin düşüncesi
hışırıyor kaldırımların etek uçları
soluyor kayalar üzerimden
duruyor denizlerin oksidi
yeryüzünün yangına hassas gözlerinde

ağzımın tam ortasından
kırılıyor jestin sert deliği
ve işaret ediyor sesim
sessizlik koştur sen dörtlale
hiçbir ağırlık artık düşünmüyor

işte böyle
kör kütük nişanlandım ben ışıkla
ışık beni satın alıyor
adımlarıma boynuma saçlarıma tırmanıyor
bir insanlık yürüyüşü
gerçek insanın arzuladığı

sessizlik koştur sen dörtlale
sessizleştirilmiş dörtlale koşturuşun içinden

brancusi

robüst top büst gibi
öpücükler camdan mermi
obeliskler uçan balık
müphem kuşlar öpücük

uçarı kanatlar
ağır taşlarla
ses ve sessizlik oyunu oynuyor

kuğular karlı tapınak gibi
öpücükler gölgelenmiş geçit
eşikler yerle gök arasında
ürkek kuğular öpücük

moore

dünyadır insanların arasından süzülüp yuvarlanan
havadır insanların arasından iç çekip esen
insanlar dünya gibi durgun yatıyor
insanlar hava gibi yüksek duruyor
anne göğsünden oğlan çocuğu yetişiyor
baba alnından kız çocuğu yeşeriyor
tenleri nehirler ve kıyılar gibi nemli ve kuru
sokaklar ve kanallar gibi boşluğa bakıp duruyorlar
evleri aldıkları nefes
jestleri bahçeleri
saklanıyorlar
ve özgürler

dünyadır süzülüp yuvarlanan
havadır iç çekip esen
insanların arasından

langeweg

eski bunaltıcı bir dünya bu
gırtlığıma mıhlanmış
perçinlenmiş oturuyorum makinede
beni deneyimleyen makine

farelerdeki kediler gibi
korkudan sıçırıyor gözlerim
ama uzay beni boşluğunda tutuyor
dağda dikili duran bir ağaç gibiyim

sadece bir noktalı çizgi noktalı çizgi
noktalı çizgi çocuk

rousseau le douanier¹

paris meksika'dan iki metre yüksek
paris gri bir yelken
meksika ise renkli bir tekne

yılan gibi denize açılıyor
aile denize açılıyor
anne bir yumurta taşıyor
baba bir dalı sürüklüyor

çocuk ayağa kalkıyor ve
göz alıcı bir aya dönüşüyor

---

1 gümrükçü rousseau –ç.n.

miró

kıvrım çoğaltıyor kendini
kıvrım çok hızlı çoğaltıyor kendini
doğum kontrolünden henüz haberi yok
kıvrım bilinçsiz

yıldız yıldız başka bir yıldız
durmadan yola çıkıyor
sık sık kendi ışığına seyahat ediyor
yıldız uzak yıldız

ama siyah leke parlıyor
görünmez bir kız o
erkek öldüğünde dünyaya gelen

kleee

sevinçli pencereden şeylerin renklendirilmiş
meyvelerinin kokusu yayılıyor
huzur içinde tenin kalbin kokusu yayılıyor
ağzın ve gözlerin kokusu yayılıyor
kalp penceresini öpüyor
ten kendini açıyor
gözler dışarıya
ağzın yukarıya sallandığı yere bakıyor
her yerde çiçek sallayan insanlar açıyor mis kokulu evler
yeryüzüyle boy ölçüşüyorlar
yuvarlak ve kavisli meyvelerde uçarak
gökyüzünün yüksek başından geçiyor
titreyen şelaleler gibi iç çekip şarkı söylüyorlar
ayna gibi kaygan daireler çizerek
dünyayı böyle ortaya çıkarıyorlar:

mis kokulu yeryüzünün yanmakta olan fitili insanların renklendirilmiş
pencereleri boyunca uzayıp gidiyor

LUCEBERT

APOKRİF / ALFABESİZ İSİM

ÇEVİREN: MUSTAFA ÖZEN

20. yüzyıl Hollanda edebiyatının en büyük şairlerinden Lucebert ilk kez Türkçede. Estetik kaygılardan uzak, tamamen serbest ve spontane bir şiir tarzının savunucusu olarak CoBra hareketinin gelişmesinde önemli bir rol oynayan Lucebert'in ilk kitabı *apokrif / alfabetiz isim* 160. Kilometre'de.

“Lucebert, coşku ve azimle inancını yayan, hayretler içinde bekleyen halklara kanayan bir sesle mesajını ileten ve mesajı tam olarak anlaşılmasa bile hayati bir önem taşıdığından kimsenin kuşku duymadığı bir peygamberdir. Onun sesinin önüne geçilemez.”

Ilja Leonard Pfeijffer

ŞİİR DİRENİRSE KAZANACAK.

160.
Kilometre

25TL

KDV'den
muafdir.

ISBN 978-605-70201-2-3

